

Ványai Ambrus Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola

Erdei iskolában jártunk....

A „SÁ-RI” pályázat programjainak köszönhetően az iskola negyedik évfolyamos tanulóinak volt lehetőségük részt venni egy öt napos erdei iskolában, Szilvásváradon.

A program előkészítését már hónapokkal ezelőtt megkezdjük. Az erdei iskola a környezeti nevelés eszköze és színtere, ezért az volt a célunk, hogy a tanulók a tantervhez illeszkedő, előre kialakított program alapján fedezzék fel a helyszín adottságait, ismerkedjenek meg földrajzával, növény- és állatvilágával, az épített környezettel, az ott élő emberekkel, a helyi történelemmel, kultúrával. Vizsgáljanak természeti összefüggéseket, és a benne lejátszódó folyamatokat.

Felnőttek, gyerekek, egyaránt nagy izgalommal vártuk az indulás napját. Tarsolyunkban az előre megtervezett útvonallal, a heti programmal, gyűjtőmunkáinkkal indultunk útnak 2015. május 18-án, hétfőn reggel.

Ezt a napot nagyrészt Egerben töltöttük. Megnéztük a várat, voltunk a Panoptikumban, a várbörtönben, 3D-s filmet néztünk a Magyarság történelmi múltjáról, sétáltunk a várfalakon, majd később a városban a Dobó téren. A bazilika mindenkit lenyűgözött szépségével, méreteivel.

Felidéződtek bennünk az Egerről olvasott történelmi ismereteink.

Újra buszra szálltunk, és alig vártuk, hogy végre megérkezzünk Szilvásváradra, a Kalandtáborba.

Útközben rácsodálkoztunk az elénk táruló tájra, a hegyvidék teljesen lenyűgözte főleg azokat a gyerekeket, akik most először szakadtak ki az alföldi rónaságból.

Nagy izgalommal foglaltuk el szobáinkat, pakoltunk, berendezkedtünk. Vacsora után megalkottuk a tábori szabályainkat, időjárási megfigyeléseinket lejegyeztük. Este a tábortűz mellett megbeszéltük a másnapi programot.

A késői elalvás után nagyon korainak tűnt az ébresztő.

Kedden reggel a kisvasúttal kezdtük meg a Szalajka-völgyi túrát, majd gyalogosan felmentünk az Ősember-barlanghoz. Hosszú, fárasztó, izgalmas volt az út. Visszafelé megcsodáltuk a Fátyol-vízesést és a szabadtéri Erdei Múzeumot.

Nagy élmény volt sétálni az erdőben, a friss levegőn, a csörgedező patak mellett.

Délután a rövid pihenőt követően mindenki képeslapot írt a családjának. Végre a valóságban is kipróbálhattuk azt, amit fogalmazás órán megtanultunk. A napi eseményeket a naplójában rögzítette mindenki.

Vacsora után újabb kihívás várt ránk. Túravezetőnkkel bátorság próbára indultunk az éjszakai erdőbe, zseblámpa nélkül. Izgalmas, több órás gyaloglás után elmondhatjuk, hogy a próbát mindenki kiállta.

Szerdán még nehezebben ment az ébredés. Ezen a napon, falusétán ismerkedtünk a helyi nevezetességekkel. Voltunk a Kocsi Múzeumban, a ménesudvarban gyönyörű lipicai lovakat láttunk. Az Orbán-házban a helyi jellegzetességekkel ismerkedtünk meg, körbejártuk a kerek templomot. Jártunk a település legrégebbi utcájában, majd a kastély parkban.

Délután íjászokdtunk, kézműveskedtünk, feladatlapot töltöttünk ki. Nem maradt el a fagyizás sem. Este a tábortűz mellett új dalokat tanultunk, felköszöntöttük szülinaposainkat.

Csütörtökön felhős napra ébredtünk. Lógott az eső lába, ennek ellenére elindultunk a tanösvény túrára, a Millenniumi kilátóhoz. Gyönyörű hegyi sétán vettünk részt,

miközben érdekes növényeket láthattunk, hallgattuk a madarak énekét, a magasból pedig csodálatos látvány tárult elénk. Láttuk az egész Bükk-hegységet, a távoli Mátrát. Az időjárás is kedvezett nekünk, csak a túra legvégén kerültek elő az esőkabátok.

Délután új kézműves technikákat tanultunk, feladatlapokat töltöttünk ki, vászonra festettük a kastélypark fáit. Ajándékokat készítettünk, majd vásároltunk is a bazársoron.

Nagy izgalommal próbáltunk az esti táborzáró műsorra, ami fergetegesen sikerült mindannyiunk örömére.

Elérkezett az utolsó nap. Pakoltunk, csomagoltunk, takarítottunk. Ez is igazi kihívás volt. Értékeljük a hét eseményeit, a szobák közötti tisztasági versenyt, folytattuk a naplórírást.

Ebéd után megérkeztek a buszok. Vegyes érzelmekkel indultunk haza, hiszen már hiányoztak az itthoniak, de még szívesen maradtunk volna.

Mindenki élményekben gazdag, új ismeretekkel gyarapodott, úgy természet, mint emberismeretből, illetve önmaga megismerésével.

Igazak Petőfi sorai:

„A természet üres tarisznyával gyakran elenged, de üres szívvel soha.”

Arról nem is beszélve, hogy a „benneélés” élménye, az egymásrautaltságban összekovácsolódtott közösség izgalma, az együtt töltött esték, a közös vizsgálódás, a társaikhoz is közelebb hozta tanulóinkat, nőtt az önállóságuk, a biztonságérzetük az adott környezetben.

A gyerekek egy életre szóló élményben részesültek. Olyan ismereteket szereztek, amit más körülmények között nem tudtak megvalósítani. Tájékozódni az erdőben, a hegyvidéken teljesen más, mint a mi településünkön. Érezték az egymásrautaltság jegyeit.

Büszkék lehetünk a résztvevő diákjainkra, hiszen az öt nap során mindenki fegyelmezetten, a szabályokat betartva viselkedett, sem sérülés, sem baleset nem történt.

Köszönjük az Önkormányzatnak, a Bereczki Imre Helytörténeti Gyűjteménynek, a Múzeumbárátok Körének, hogy részesei lehettünk ennek a felejthetetlen erdei iskolai programnak.

Köszönjük a segítségét Purgel Mihálynénak, Szűcs Ferencnének, Halasi Imrénének, Horváth Izabellának.

Déaványa, 2015. június 18.

Tóbiás Gáborné
Szabóné Szilágyi Edit
Laskai Tiborné